

Viiendasse ruumikihti sirutumise peensused

Täna vaatleme inimteadvuse viiendasse mõõtmesse ülemineku eeldusi. 5D (ingl. k D=Dimension=mõõtmeline) ruum pole teie jaoks sugugi kaugem kui 4D. Kui teadvuse 4. tasand on infotasand, siis 5. tasandit võib pidada energiaruumiks. Kuid informatsioon ja energia on omavahel nii tihedas seoses, et teineteisest eraldi peaaegu ei avaldugi. Seetõttu on 4. ja 5. tasand praktiliselt lahutamatud, kujutades ühtset tervikut. 4. tasand on pealisehitus 3. tasandi füüsilise reaalsuse kohal, olles füüsilise maailma jaoks infobaasiks/väljaks. Selle analoogia järgi võiks oletada, et 5. tasand on energeetiline ruum füüsilise ruumi kohal, kuid see pole nii. Teadvuse 5. tasand on 3-mõõtmelisega võrreldes füüsilise eksisteerimise palju kvaliteetsem vorm.

Selle erinevuse selgitamiseks vaatame 3-mõõtmelist elu teie planeedil ja püüame kujutada, milline see võiks olla 5. teadvuse tasandile ülemineku järel. Kolmemõõtmelise elu eripäraks on see, et iga tema organism on ülejäänutest eraldi. Kahtlemata eksisteerivad energeetilised sidemed ühe liigi esindajate vahel ja need toetavad üksteist parve või kogukondade tasandil. On sidemeid ka erinevate liikide vahel ja kõige sagedamini realiseeruvad need toitumisahtelates analoogiliselt loomariigiga. Taolised sidemed moodustuvad ka inimeste vahel ja üksteise toetamine toimub nii perekondades kui sotsiaalsetes organisatsioonides. Kuid taolised liidud konkureerivad omavahel. Vaatamata sellele, et need omavahelised seosed on globaalse iseloomuga, viivad need pigem ühe organismi võõrandumisele teistest ja soovini sulguda isiklikku ruumi. Nt paljud loomad püüavad teha isiklike pelgupaiku, kus saab alalisest toiduotsingust pisut puhata, samuti sigitada ja üles kasvatada järglasi. Sama pürgimus ilmnes inimeste taotluses omada isiklikku maja, mis mängib isikliku ruumi rolli, milles inimene saaks end peremehena tunda. Samal ajal võttis inimene loomadelt üle püüdluse end peita ja loob endale isiklikku ruumi osaliselt selleks, et ümberolijate eest end varjata. Kui seda soovi täpsemalt vaadata, siis näeme, et see on dikteeritud hirmust oma elu pärast (Aigar Säde: see kehtib niikaua kuni inimene pole end hirmudest vabastanud. Kui ta on hirmude tasandist väljunud, vajab ta endale teiste eest suletud territooriumi/kodu/maja liigse, sh ka tema jaoks vananenud infovoolu sulgemiseks või kõrvalejutkimiseks, et keskenduda loomingule, milleks on vaja spetsiifilist/sorteeritud infot).

Tuleb välja, et inimesed ehitavad endale maja hirmust ja see tunne jääb nendele alaliseks taustaks, mis neid kodus olles kunagi maha ei jäta. Nt, kui keegi helistab välisukse taga, siis enamus peremehi lähevad ukse juurde loiult ja küsivad usaldamatusega: kes seal on? Kui keegi siseneb loata võõrale territooriumile ja asub seal peremehetsema, siis võib ärritus provotseerida agressiivsust. Seega tõepoolest, isikliku ruumi loomise põhistiimuliks on loomadelt üle võetud enesesäilitamise instinkt ehk ellujäämise püüdlus. Kogu 3-mõõtmeline elu kujutab endast rohkesti kärgi. Näiteks on organismid Maal jagunenud liikideks, millest igaüks tagab ellujäämist isemoodi. Liigid on jagatud indiviidideks, kes samuti jagavad territooriumi jt ressursse, eraldades selleks oma kehad üksteisest.

Võiks ju oletada, et kui poleks konkurentsi, siis poleks elavad organismid pidanud kehadeks eralduma ja võiksid kujutada füüsiliselt endast ühtset olendit, kuid vajadus üksteisega vastanduda sunnib tekitama piire ja seetõttu püüab igaüks oma keha eraldada teistest võimalikult kaugemale. Tasub märkida, et konkurentideks saavad sageli kõige lähedasemad sarnaste võimalustega olendid, mistõttu nad hakkavad üksteisega võistleva. Sama toimub sootsiumis, kus ärikonkurentideks on sarnaste teenete pakkujad, kuna jagavad omavahel turgu. Konkurents väljendub ka füüsiliste protsesside tasandil. Nt püüavad

elektronid, asustades aatomi orbiite, hoida üksteisest võimalikult kaugele ja puutuvad kokku ainult ruumi puudusel. Samatüübiliste kristallide kasvamisel saavad eelised need, mis asuvad kasvama enne teisi, hõivates ruumi, võimaldamata väiksematel seda täita. Tuleb välja, et konkurents on üks 3-mõõtmelise reaalsuse põhjapanevatest printsiipidest, sundides aineid jagunema osadeks ja eksisteerima omaette kärgedes. Sisuliselt on aine atomaarne ehitus sama eralduspüüdluse tagajärg, sest ühe ja sama keemilise elemendi aatomite vahel toimub samuti konkurents. Nt osakeste kogu rohkusest suhtlevad keemilise reaktsiooni ajal ainult need osakesed, kes jõuavad kohtuda, teised aga jäävad endisesse seisundisse.

Üleminek 5. tasandi teadvusele võib viia 3-mõõtmelise reaalsuse inimesed kauaoodatud teadvuste liitmisele ja ühtse organismi loomisele. Taoline liitumine ei pea tingimata realiseeruma füüsiliste kehade liitumisena, sest selline samm viib pigem üksikisikud individuaalsuse kaotuseni ja vabaduse puudumiseni. Parim variant on ühinemine energia tasandil, kus iga olend hakkab tundma ja tajuma kõiki kaaslasi sama hästi kui iseennast. Sisuliselt mõeldakse paljudes vaimsetes traditsioonides just seda ihaldatud teostust kui öeldakse: armasta ligimest kui iseennast. Kuid 3-mõõtmelise eksisteerimise tingimustes tõlgendatakse neid ütlemisi moonutatult, mis ei vii liitumiseni energia tasandil. Omapärase pausi loomise tõttu saab lähitulevikus aga ellujäämist tagav programm oma jäika haaret lõdvendada ja paljud hakkavad tundma loomulikke energiahoovusi voolamas nende vahel. Sisuliselt on 5. teadvuse tasand samuti kui neljaski olnud inimeste elus alati kohal, lihtsalt inimeste tähelepanufookust tõmmatakse pidevalt kõrvale, sundides tegutsema konkurentsi seaduste järgi. Ometi on iga organism võimeline looma sügavat sidet teistega, koosnevad nad ju kõik samadest elementaarosakestest, millel on sarnane loomus. Iga organism on paljutasandiline aatomite, molekulide ja rakkude kogukond ning selle liidu igal kaasosalisel on oma personaalsed nõudmised, väljendudes tema emotsionaalse energia tasandil.

Praegu on need aatomite, molekulide ja rakkude isiklikud nõudmised ellujäämise tagamise programmidega pärsitud ja need materia ühikud on liidus ainult konkurentses võitluses teiste organismidega, et püsima jääda. Niipea, kui ellujäämise tagamise programmid nõrgenevad, hakkab inimkeha vibreerima väga rikkalikus emotsionaalse energia spektris, milles avalduvad iga elementaarosakese tõelised vajadused. Võttes arvesse, et inimkehas on taolisi osakesi loendamatu hulk, muutub emotsionaalne seisund 5. teadvusetasandile ülemineku momendil lõpmata kauniks ja sügavaks.

Iga individuaalsus väljendatuna materia tasandil, olgu see elementaarosake või terve planeet, jagab oma energiat teistega. Seepärast on iga kolmandalt viiendale tasandile ülemineja loomulikuks sooviks jagada oma sisu teiste inimeste, muude olendite ja isegi mineraalideilma objektidega (mida tavaliselt elavateks ei peeta). Viiemõõtmelise teadvuse seisukohalt on iga materia osake tõesti elus, koosnedes samasugustest elementaarosakestest, kellest igaüks soovib energiavahetuse kaudu väljendada oma individuaalsust teistele osakestele.

Seepärast hakkab inimene, kes ellujäämise programmide lõdvenemise järel ärkab, tundma ümbritseva maailma unikaalseid väljendusi, tundma teiste inimeste, loomade ja taimede, aine iga vähimagi osakese emotsionaalseid olekuid. Oma teadvuse jagamise tõttu hakkavad füüsilise reaalsuse erinevad osad üksteisest läbi tungima tunnete tasandil ja nii saab alata kauaoodatud baasilise energia vabastamine 3-mõõtmelise eksistentsi tinglikkustest. 3-mõõtmeline reaalsus on kujundatud selliselt, et selles tegutsemiseks pole loomuline lähenemine tingimata vajalik. Veelgi enam, programmide rangete juhendite järgi tegutsedes hoiab inimene olulist osa oma emotsionaalsest energiast kokku, sest tal pole vaja iga kord uut

stsenaariumi leiutada. Selle tagajärjel lubasid inimesed 3-mõõtmelises reaalsuses oma teadvusse palju programme, mis nende füüsilist taju kergendasid. Programmid aga laskusid kaugetelt ülemistelt tasanditelt, kus need olid loodud, ning levisid kopeerimise teel. Programme kopeeriti ülemiste tasandite enamuse initsiatiivil, sest neid läks igaühel oma isiklike ülesannete lahendamiseks vaja. Reaalsuse ülemistel tasanditel toimunud programmide paljundamist võib võrrelda ettevõtte programmide kopeerimisega, mis on igaühele tööks vajalik.

Näiliselt on see protsess loomulik ja selles pole midagi negatiivset. Ometi hakkas ülemiste tasandite kõikide tasandite hierarhiate automatiseerimise tegevuse tagajärjel baasiline energia suhtlema mitte elusolendite, vaid programmidega. Programmid aga, hoolimata oma elavast loominguilisest algest, on oma loojate tahte kuulekad ühetüübiliste käskude täitjad. Sellega nad uinutasid endid ise ja väljenduvad nüüd valdavalt kui surnud mehhanismid. Teadvuse kõikidel tasanditel said programmid universaalseteks täitjateks, sest nendega opereerimine on äärmiselt lihtne. Piisab programmi sisestamisest ja talle energiaallika andmisest. Programmide toiteks on emotsionaalne energia, mida kindlustab naisalge, kes ideede tasandiga lepet sõlmides kohustus täitma ülemiste tasandite kõiki juhiseid. Taolise leppe tagajärjel hakkas baasiline energia igasse programmi kaasatuna ka ise tegutsema kunstlikult ja ühetüüpselt. Enamuse ajast suhtleb naiselik alge just programmidega, juba harjudes nendega opereerima. Hoolimata sellest, et naiselik alge on suuteline läbi viima peenimaid protsesse ja tegutsema ülimalt loovalt, suikus ja nüristus see osaliselt samuti oma *tundlikkuse programmides* lõpmatu tiirutamisega. Erksana oleks selle loominguilisel rikkusel sellistes tingimustes ebamugav eksisteerida. Baasilise energia taolise käitumise tagajärjel eksisteerivad enamuse 3-mõõtmelistest maailmadest rangete füüsiliste seaduste järgi ja mingi aeg oli see õigustatud. Kuid aja jooksul väsisid materiaalse reaalsuse elanikud sellest ühekülgisusest ja hakkasid tahtma muutusi.

Selgitus (A. Säde): Tundlikkuse programmid on tundeerkuse (ehk reaalse, õige info kättesaamise) kindlustajad. Need maeti teiste programmide kihtide alla, võimalik, et toimus ka programmide segunemine. Seega, sukeldudes tundlikkuse/tunde tasandile, polnud sealt enam võimalik tundlikku infot "üles" tirida. See lõi ka olukorra, kus tundlikkuse programme polnud võimalik enam kaasajastada, mille tõttu saadi infot vananenud infoväljast, mis omakorda toimus tunde nüristajana – isik sattus kui orav rattasse.

See on ka põhjuseks, et sisetunde hääl tundub ümbritsevas müras/saastinfos nii mannetuna, hoomamatuna.

Seda soovi küttis üles baasiline energia ise alateadvuse tasandil, mis oli jäänud tundlikuks kõige suhtes, mis materiaalsel tasandil toimus. Soovimata primitiivselt edasi tegutseda, hakkas naisalge otsima väljapääsu, pöördudes ülemiste tasandite poole palvega vabastada ta tülgestavatest ülesannetest. Kuid kuhu ta ka ei pöördunud, kohtus ta ainult programmidega, mis olid kellegi, kes asusid kusagil võimu ladvikus, tahte täitjad. Siis hakkas baasiline energia rühkima kõrgemate tasandite poole ning ideede tasandile jõudes palus toetust. Kuid sealgi kohtas ta programme, mis, ehkki olid teadlikud olemused, olid ikkagi vaid meesalge asendajad. Baasiline energia ehk naisalge osales koostöös meesalgega Loomingu materialiseerimises ja tasanditeks jagamises. Selle protsessi käigus aga katkes naisalge ja meesalge side/koostöö, mida ei õnnestunudki taastada.

Meesalge naisalgest võõrandumise põhjus on selles, et temagi, nagu tema täitjad, ei soovi tegutseda programmides. Temagi loovuse taju on niivõrd peenekoeline, et Loomingus toimuvate mõttetute korduste jälgimine on temalegi äärmiselt häiriv. Seepärast, et oma teadvust mitte traumeerida, eemaldus meesalge toimuvast, andes kontrolli olukordade üle täielikult ülesannete täitjatele. Selle tagajärjel tundis baasiline energia, kui palju ta ka ei

üritanud meesalgega kontakti leida, end kasutuna. Kibestudes lõpetas naisalge ülemistel tasanditel tuhnimise ja taandus taas Loomingu alumistele korrustele, kus tal säilis vähemalt vabaduse illusioon. Esmapilgul hakkas kõik kulgema endise stsenaariumi järgi, kuid baasiline energia jäi solvunuks hierarhia esindajate suhtes, leidmata nendes mõistmist ning otsustas oma protsessides nihkeid teha. Selle nimel otsustas ta viia kõik protsessid absurdini, hakates tegutsema veelgi primitiivsemalt, kasutades neid programme, mis olid oma võimalustelt kõige ahtamad. Muidugi, selline primitiivsus pole alati võimalik, kuid kui baasilisel energial tekkis võimalus toimida palju loomingulisemalt ja mitmetahulisemalt või tegutseda lineaarselt ja tundetuimalt, siis ta valis teise. Selle tõttu hakkas materias tekkima võimaluste ahenemine, hoolimata temas olevast rikkaimast potentsiaalst. See lahkeli on eriti teravalt tuntav materiaalses maailmas, mis said algselt loodud edasise teadvuse avarandumise võtmepunktidenä.

Planeet Maa materiaalne maailm on üks sellistest võtmepunktidest ja seetõttu on inimesed eriti tundlikud nende võimaluste puudumise suhtes, mis asuvad nende potentsiaalis, kuid on primitiivsete programmide poolt tõkestatud. Inimese rikas potentsiaal ihaldab väljapääsu, toetatuna baasilise energia poolt, soovides ahelad purustada. Selle tagajärjel saab baasilise energia poolt ettenähtud katkestamine toimuda kõige esmalt Maal. Selline rutiini katkestus kajana tuleb tagasi paljudest maailmadest, sest nendeski kulgevad analoogilised protsessid. Maavälise tsivilisatsioonide väliskuju ja eksisteerimisviis ei sarnane üldse Maalastele ja nende arenguteekondadel on oma unikaalsed küljed, mis pole teile iseloomulikud. Ometi peituvad peamised erinevused muus – inimesed erinevad teiste maailmade esindajatest oma erilise loomingulise potentsiaali poolest, mis väljendub teie tsivilisatsiooni arenguteede mitmekülgsuses. Maalaste võtmetähtsusega eripäraks on standardsetest programmidest väljumise võime ja seetõttu baasiline energia, soovides vabaneda, tegi panuse teile. Seetõttu saab rutiinse reaalsuse katkemine toimuda Maal varem kui paljudes teistes maailmadest.

Kuid inimesed tegutsevad juba niivõrd kaua harjumuspärastes programmides, et sarnaselt baasilisele energiale on nad ammu unustanud elu ilma programmideta, seepärast, kui 3-mõõtmeliselt teadvuselt saavad piirangud maha võetud, võivad taju muutused inimest šokeerida. Võiks öelda, et ta saab pimestatud värvigamma rikkusest ja kurdistatud helide rikkusest ja tema taju iga tahk ajab muljete rohkusest üle ääre, teda üle küllastades. Ühest küljest saab see uus seisund olema väga ilus ja rikas ning paljud rõõmustavad selle üle, kuid üliärgas inimene hakkab tahtma teda kiiremini tegevusse suunata, kusjuures tavatult rikka ja imelise oleku poolt suunatuna hakkab ta tahtma olukordade paremal kokkulangevusel loovalt tegutseda.

Inimene leiutab oma seisundit väljendama asudes uued programmid, mis hiljem võivad saada füüsilise reaalsuse ülesehituse uuteks alusteks. Kuid selleks peavad hierarhia esindajad võtma maha piirangud mitte ainult inimeste füüsiliselt tajult, vaid ka materiaalt endalt, andes talle võimaluse väljenduda palju vabamalt. Kui seda ei toimu, siis kohtub iga elementaarosake oma eksisteerimise mittevastavusega. Temas tekkivate elamuste rikkus hakkab innustama teda uuteks sammudeks, aga vanad füüsikaseadused püüavad teda edasi aheldada, saades endist pilti kinnihoidvaks väljaks. Füüsiliste seaduste väli on hierarhia kontrollvahend, mida kasutatakse materiaalses protsessis kulgemise suunamiseks.

See väli püsib programmide kollektiivsel teadvusel, mis eksisteerivad igas individuaalses teadvuses, kehtestades rohkeid mitmesuguseid omavahel põimunud energeetilisi seoseid. Sisuliselt on energeetilise välja programm omaette elusorganism, mis eksisteerib olulise osaga

oma teadvusest neljandal tasandil, tegutsedes samuti energiatasandil, olles järelikult võimeline sirutuma ka teadvuse viiendale tasandile, kuigi praegu on see naisalge kontrollivahendiks. Selleks, et inimeste baasiline energia saaks väljendada oma individuaalsust, peab tunnete tasandil väliskeskkonnaks olev programmide väli, mis neid kitsendab, oma haaret tublisti lõdvendama. Kui see väli peaks silmapilkselt kaduma, sööstab baasiline energia oma teise äärmusse ja inimkond saab oma enda taju poolt pimestatud. Ülimas erksuses hakkab naisalge tegutsema ebaadekvaatselt ja selline stsenaarium võib viia mitte ainult rahutusteni sootsiumis, vaid suurte globaalsete purustusteni, sest kui programmide väli äkitselt kaob, siis katab tohutu pulbitsev kaoselaine mitte ainult inimesi, vaid kõiki 3-mõõtmelise elu esindajaid.

Tasub meenutada, et iga elementaariosake on elus ja äkki vabanenuna hakkab ta tegutsema purustavalt. Selline sündmuste arenguvariant viib aine enda struktuuri kadumisele ja siis väljuvad kõik füüsilised protsessid kontrolli alt. Hierarhia esindajad võivad niiviisi käituda ainult manitsuseks, otsustades nüüd ja lõplikult muuta baasiline energia robotiks. Sest kui naisalge kohkub isiklike kontrollimatute väljenduste üle, siis toetub ta programmide armule, mille kaudu ülemiste tasandite esindajad oma valitsemist jätkavad. Järelikult on teadvuse kolmandalt tasandilt viiendale ülemineku ainsaks harmooniliseks teekonnaks pikaldane programmide kustutamine. Ainult selline tegevus aitab kolmanda tasandi elanikel pikkamööda mitmekesistada oma tegevuste vahendeid ja leida suhtlemise uusi põhimõtteid. Kui need põhimõtted hakkavad uude tunnetusse harmooniliselt sobituma, saavad need füüsilise reaalsuse uuteks seadusteks ning levivad kõikidesse materiaalsesse maailmadesse.

Ülemineku peensusi uurides võite te küsida, miks peaks 3-mõõtmeline teadvus sattuma kohe viiendale tasandile neljandat vältides? Kahtlemata seisneb standardne stsenaarium teadvuse plaanipärasel avaratumises. Järelikult peab 3-mõõtmeline teadvus esmalt saama alguses 4-mõõtmeliseks ja alles siis 5-mõõtmeliseks. Ometi võib lihtne tavaline hüpe neljandal tasandile saada teadvuse püüniseks. Informatsioonitasandile sattudes võib olend oma viiendal tasandil kättesaadavatest energeetiliste väljenduste rikkustest irduda, seepärast võib inimene neljandal tasandil oma kättesaadavaid peenekoelisi võimeid ja oskusi väljendades jääda sellele arengutasemele alatiseks, alustades lõpmatut teekonda 4-mõõtmelise maailma punktide vahel, saades hüpnotiseeritud selle teekonna rohkete erisuste poolt, sealjuures märkamata, kuidas tema isiklikud võimalused hakkavad kaduma. Igas uues inforuumis käies omandab inimene uusi omadusi, kuid need oskused ja võimed hakkavad tema teadvusele ladestuma sarnaselt tehnoloogilistele võimalustele, mida te sootsiumis omandate. Seepärast on lihtne 4-mõõtmelises ruumis rändamine ilma oma füüsilise keha täiustamiseta ummiktee.

Viiendale teadvuse tasandile üleminek võimaldab energia tunnetamise uusi võimalusi, millega muutub ka informatsiooni omaksvõtt teistsuguseks. Seega kaasab 5-mõõtmelise teadvuse poole liikumine endaga ka neljanda, kusjuures see omandatakse harmooniliselt, riskita inforuumide eripärade küllusesse takerduda, mis tegelikult on ülesehituselt ühetüübilised, eristudes ainult väliselt. Neljamõõtmelise reaalsuse kõik punktid said üles ehitatud 3-mõõtmelise reaalsuse teenindamiseks, järelikult said need loodud programmide kasutamisega. Enamus mõttevorme, millest 4-mõõtmeline reaalsus koosneb, on lihtsalt üksteise koopiad ja muutuvad vaid nende informatsioonilised kestad, mida nad nendega suhtlevatele olenditele demonstreerivad. Kui meelde tuletada, et 4-mõõtmelise maailma iga omaette punkt on eraldi maailm, siis on see taolise maailma välisilme. Kui sellist maailma arvutiprogrammiga võrrelda, siis detailid, mida kasutaja näeb, on lihtsalt ekraanipilt, mille programm võib olla standardne, mille analoog on ka paljudes teistes arvutites. Seega toimuvad 4-mõõtmelise reaalsuse paljudes maailmades protsessid sarnastel alustel ja loovad

ainult erisuste illusioone. Seepärast, piirates oma taju neljanda tasandiga, riskib inimene jääda igavesti selle välisesse rohkusse, mis asendab temale isiklike omaduste arendamise.

Tasub meelde tuletada, et teadvuse neljandat tasandit täitvad programmid ihaldavad ka ise muutuda ja alustada loominguliste võimalustega ja võibolla saab inimene neid selle teostamisel toetada. Seepärast, teades unikaalset ülemineku võimalust minna kohe viiendale teadvuse tasandile, saab inimene aidata mitte ainult ennast vaid ka kogu oma ümbruskonda. Tegelikult pole olemas harmoonilise teadvuse avardamise vastaseid, ainuke takistaja on vanades programmides olemise harjumus. Leides teadvuse programmidele ligipääsu, aitab inimene neil saada teadlikuks oma kindlast jõust ja nad saavad endistest kitsendustest puhtaks. Teades, et programmid pole vähem elavad ja teadlikud kui meie ise, saame me nende pehmet avanemist toetada. Sellega algab programmide lahustumise protsess ja kiusamise ning piinamise programmid muunduvad aja jooksul meie liitlasteks – need ei toimi enam tajude kitsendajatena. Niiviisi saab alata teadvuse kolmandalt tasandilt viiendale avardamise protsess ning baasilise energia ja ideede tasandi huvid langevad lõpuks kokku.

Tõlkinud Viktorius, korrigeerinud Aigar Säde
10.09.2017

Anonüümne joogi:

Himaalaja joogi Džad Mirra ilmus mulle äkki koldetule valguses paljajalu, ainult niudevõõga, kuigi öösiti oli külma kuni 20°C. Ta pilk oli terav, valvas ja range üheaegselt. Mitme kohtumise jooksul avaldas ta mulle tehnikaid, mis võimaldavad olla noor ja terve nii kaua kui ise tahad. Ta ise oli üle 1000 aasta vana, nägi välja 35-40-aastasena, liikudes mägede kaljudel justkui oleks ta kaalutu. Ta oskas minna üle energeetilisele olemisele, muutuda valguseks ja universumis ringi reisida. Valguskehas olid näha siseorganid, mis samuti helendasid. Ta koondas oma keha keraks ja lendas minu koopast välja.

Vesteldes rääkis ta, et tulevikus läheb inimkond üle energeetilisele olemisele, inimkehad transformeeruvad valguskehadeks ja valguvad universumis laiali. Ta pakkus „Suure Ülemineku” tagasipöördumatut noorendamise praktikat, mida varem avaldati vaid pühendunutele. Kuid kuna inimkond on Suurele Üleminekule nii lähedal, avaldas ta selle mulle inimestele edastamiseks, et nad saaksid oma keha loomust muuta, läbida suured energeetilised muutused, mis lähiajal toimuvad.

Pöördumatu tervenemise, noorendamise, keha ja vaimu muundamise praktika:

Seiske sammu kaugusel toolist, millele hakkate looma oma pöördumatu noorendamise kuju. Sulgege silmad ja öelge endamisi: „Praegu tekib minu ette pöördumatu tervenemise ja noorendamise kuju – uus keharakkude seisund. See uus olend on võimeline ja suuteline elama vabalt ja õnnelikult mistahes tingimustes, kaasa arvatud uues maailmas, mis moodustub Suure Ülemineku järel. Teha sügav sisse- ja väljahingamine ja sukelduda sellesse kujusse, istudes ise toolile. Nüüd tuleb anduda täielikult keha rakkudes toimuvatele protsessidele: soojusele, vibratsioonidele, pulseerimistele, kuumusele, millest mõned võivad olla ebamugavad – see on normaalne.

Kujusse sisenemise järel rääkige sisemiselt või häälega: „Ma algatan oma füüsilise keha ja vaimse loomuse tagasipöördumatu tervendamise ja noorendamise. Nüüdsest hetkest jään ma tervenema ja noorenema iga päev, iga tund ja minut, sõltumata mu mõtetest ja tegutsemistest”.

Hakake noorenemisega läbi imbuma, hingake nahaga, peaga, juustega, kätega, jalgadega, kogu kehaga. Rakud, saades käsu, hakkavad siirduma eesmärgi poole, hakkavad tõusma olemise uuele tasandile, milles pole kohta vananemisele, haigustele, surmale. Rakud kui hoolsad rügajad hakkavad nagu alpinistid noorenemise, tervise ja ilu uutele kõrgustele ronima. Tunnetage, kuidas rakud uude eksistentsi oma samme teevad. Kinnitage uusi üleskutseid: „Ma annan kõikidele keha rakkudele ja kõikidele organitele stardi saama terveks, igavesti nooreks ja ilusaks. Ma kutsun keha rakke üles üle minema ideaalse tervise, valguse ja armastuse seisundisse. Ma kutsun Taeva ja Maa, Päikese, Galaktika ja Universumi teiste maailmade energiad minu olemist tervendama, noorendama ja ümber kujundama. Ma kutsun südant, maksa, neere, kopse ja kõiki teisi organeid minema üle uuele olemisele”. Vajadusel leiutage oma sõnastus ise. Keha ise annab märku vajalikeks sõnadeks, jagab võtmed füüsilise, vaimse ja energeetilise uuenemise jaoks. Mõelge läbi, looge uue inimese kuju, milleks hakkate saama. Ärge ahistage oma unistusi isegi kui teil on soliidne vanus, kujutlege ennast noorena. Püüdke kujutleda üha selgemalt oma silmi, keha, kasvu, juukseid, nahka. Sellele järgnevad imed: kogu ümbritsev Universum hakkab teie sihile pürgimisele kaasa aitama. Täitke ootamatult tekkivaid soovide, sellega valmistades end Suureks Üleminekuks, sest need kosmilised soodustavad energiad juba voolavad Maale kasvava intensiivsusega. Protsess on paljutasandiline ja paljuruumiline, millesse on kaasatud nii mikro- kui makromaailma struktuurid. Kujutage ette, millist transformatsiooni läbivad rakud kui roomaja muutub lendajaks.

Seni toimus evolutsioon iseeneslikult, praegu osaleb selles protsessis esmakordselt teadlik mõistus. Tuleb õppida evolutsiooni ise juhtima, looma ise talle programme, konstrueerida uusi rakke, uut reaalsust, sest Jumala lastena on meil kõigil loomisvõime. Pühenduge sellele alati, kui meenub, mida tunda ja tahta. Sellega muutub ka takistav ümbruskond, samas kui teie uute energiatega resoneerijad tulevad ise teie juurde. Teie peegliks on ümbritsev maailm.

Tõlkinud Viktorius, korrigeerinud Aigar Säde
10.09.2017

Hirmudest vabanemine

Kõikide hirmude kasvupinnaseks on hirm üksi olla. Kui see hirm läbi töötada, kaotavad kõik teised hirmud teie jaoks oma toetuspinna/jõu/kehtivuse.

Selleks, et *hirmust üksi olla* vabaneda, on ainus võimalus sellesse hirmu siseneda ja lubada endal olla mitte keegi, lubada endal olla absoluutselt üksi ja lubada endal olla olukorras, kus teil pole mitte midagi. Jälgige, mis teiega toimub.

Kui suudate kõigest olemasolevast lahti lasta, avastate end olevat kõigega üks tervik ja tajute/taipate, et reaalsuses on üksiolemine välistatud – see on vaid programm/illusioon, mille

olete endasse võtnud ja oma enese energiaga kasvatanud oma isiklikuks vangivalvuriks. Olles kõigega üks tervik, lõpeb teil enda ja teistega vastandumine (kuna selles olekus puuduvad erinevate tõekspidamiste lõhed/kuristikud), mis lõpetab enda ja teiste vastu sõdimise, vägivalla ja hävingu.

Olles kõigega üks tervik, on teie käsutuses kõiksuse energia- ja infoväli, mis annab teie arengule lõputu potentsiaali.

Palumine ja palvus ei toimi või ei täida teie tegelikku soovi, sest selles protsessis lülitate te end loomisest, seega ka vastutusest välja, tahtes, et keegi teine teie elamise mugavaks või õnnelikuks vormiks. Kõiksusega tuleb suhelda korralduslikus (käskivas) vormis – siis olete te loomeprotsessis ise osaleja (korraldust või käsku ei saa anda, kui te pole seda eelnevalt läbi mõelnud/töötanud – korraldus on konkreetne tegevuskava või tegevussiht), käivitate selle protsessi isikliku energiaga, omate kontrolli ja vastutate lõpptulemuse ees. Vastutus on seisund, kus te olete valmisolekus oma tegevuste tõttu tekkinud kahjude kompenseerimiseks oma isiklike vahendite ja ajaga. See välistab ebareaalsete soovide eetrissepaiskamise, luues seega teile optimaalse liigsete pingutusteta õnnelikka elu. Tuleb teada, et kõiksuses tasuta lõunaid ei ole – iga teene ootab vastuteenet – sellega vabanete võlaorjusest ja süümepiinadest ning teie hing saab tiibadesse (vabadus)tuule.

Aigar Säde
10.09.2017